Nieuwsbrief van:
Walter en Ineke Verschoor
SIL P.O.Box 171, Ukarumpa E.H.P. 444
Papoea Nieuw-Guinea
☎00-675-737-4677
Email: w-i.verschoor@sil.org.pg

Wycliffe BIJBELVERTALERS

Ukarumpa, september 2001

Lieve familie en vrienden,

Het is de hoogste tijd om op deze manier jullie op de hoogte te brengen van ons reilen en zeilen hier in Papoea Nieuw-Guinea.
Op 20 juni vertrokken we om 10.00 uur vanaf Schiphol. Het was fijn om zoveel familie en vrienden daar om ons heen te hebben. Samen hebben we afsluitend met elkaar gebeden. Het afscheid zelf was een van de dingen waar we ook het meeste tegenop hadden gezien. Ook de kinderen hadden het daar moeilijk mee. Iets waar we al zolang naar hadden toegewerkt is dan opeens realiteit. Ondanks de pijn van het afscheid nemen, ervaarden we als gezin ook sterk Gods nabijheid. We ervaarden het als heel bijzonder en waardevol hoe we elkaar als gezin daarin konden opvangen.
Op 22 juni kwamen we aan in Papoea Nieuw-Guinea en hadden we het weekend voor onszelf om even bij te komen van de reis. We logeerden in het guesthouse van de Lutherse kerk in Madang. Het voelde goed om daar te zijn, maar tegelijkertijd ook nog zo onwezenlijk. We hadden al veel beelden gezien van dit land en haar bevolking, maar om er nu echt te zijn.....
Ik vergeet nooit hoe we voor het eerst in een winkel waren en verschillende vrouwen Mirjam zo onopvallend mogelijk aanraakten om haar huid te kunnen voelen. Ook zagen we een moeder met een huilend kind. Ze wees naar ons om op die manier haar kindje af te leiden en weer stil te krijgen. Ook voelden we ons zo groot, want de PNG-ers zijn een stuk kleiner dan wij Nederlanders. Ik merkte dat ik steeds nieuwsgieriger werd naar de mensen. Hoe leven ze, hoe ervaren ze het gezinsleven, hoe ervaren ze God? En nog veel meer vragen kwamen bij me op. Daarom was het ook heel erg goed dat we eerst begonnen met een cursus van 2 weken: P.O.C. (Pacific Orientation Course) Dit is een cursus waar we veel leerden over de taal (Tok Pisin), geloof, cultuur en nog veel meer. Ook voor de kinderen was er een programma. Elke morgen begonnen ze met het hijsen van de PNG vlag en het zingen van het PNG volkslied. Ook zij kregen Tok Pisin lessen van een PNG-er. Ze mochten ook een keer met hun Tisa (=leraar van Tok Pisin) mee naar zijn dorp om daar samen een maaltijd klaar te maken. Alledrie vonden ze dat een geweldig avontuur. Ze mochten kokosnoten openen en daarna raspen met een speciale rasp die aan een krukje vastzat.
Een van de onderdelen van de cursus was ook een avondmaaltijd hebben met je eigen Tok Pisin leraar in zijn huis. Dus gingen we op een keer aan het einde van de middag, bepakt met borden, bekers, rijst en vlees naar het dorp van Tisa Bat. We gingen samen met een Amerikaans gezin en een Canadese vrouw. Het was op zich al een avontuur om zonder gids het dorp van Tisa Bat te vinden. Door het oerwoud met smalle paden en ook nog over een van boomstammen gemaakte brug.
We hadden een hele fijne avond met elkaar. Het was heel bijzonder om te merken dat we na 2 weken les in de taal gehad te hebben, toch al een aardige conversatie konden houden.
Omdat het hier al om 18.30 uur donker is betekende dat voor ons dat we in het donker weer terug naar huis moesten. Gelukkig hadden we wel zaklantarens bij ons. Maar toch....,het was aardedonker. Weer een nieuw avontuur!
We hadden ook het voorrecht om tijdens P.O.C. een uitreiking van het Anjam Nieuwe Testament mee te maken. Het dorp was symbolisch afgesloten met deuren van palmbladeren. Er werd toestemming gevraagd om

het licht (de bijbel) naar binnen te mogen dragen. De bijbels lagen op een soort 'Ark des Verbonds' en onder gezang en dans werd de ark het dorp ingedragen. Het was bijzonder om dit mee te maken. Bidt dat de mensen van deze taalgroep de bijbel ook echt zullen gaan gebruiken en dat hun levens daadwerkelijk zullen veranderen door Gods Woord.
Nu zijn we ondertussen alweer 6 weken in Ukarumpa en we raken al aardig gesetteld. We wonen in het huis van een Nederlands gezin, dat momenteel met verlof is. We kunnen tot eind januari in hun huis wonen. Het is geweldig te ervaren dat onze Hemelse Vader precies weet welk huis bij ons gezin past. Het huis voelt zo vertrouwd dat we er ons al heel snel in thuis voelden.
De eerste werkdag voor Walter was op 30 juli. Hij zal de komende tijd ingewerkt worden op de algemene financiële afdeling om op die manier een goed beeld te krijgen hoe het geld hier "stroomt". Vanaf eind september zal hij zich gaan bezighouden met BTA (= Nationale Bijbelgenootschap). S.I.L. werkt veel samen met BTA. Ook in deze organisatie gaat veel geld om. Dit alles moet in goede banen geleid worden. Daar gaat Walter zich over buigen, hij ervaart dat als een grote uitdaging, maar ook als een grote verantwoording.
De kinderen zijn 25 juli op hun school begonnen. Deborah en David zitten op de Primary School en gaan elke morgen om 7.45 uur met de schoolbus mee. De school ligt nl. buiten Ukarumpa, zo'n 5 minuten rijden. Mirjam gaat naar Kindergarten. Haar school is 5 minuten lopen van ons huis.
Deborah praat al behoorlijk Engels, d.w.z. Amerikaans. Zij gaat met plezier naar school en heeft al verschillende vriendinnen.
Toen David na de eerste schooldag thuiskwam, was zijn reaktie: "Ik begreep niet alles, maar het was wel erg leuk!" Ook hij heeft al vriendjes en is zelfs al 2x uitgenodigd voor een verjaardagsfeestje.
Mirjam heeft soms nog wel wat moeite met naar school gaan. Zij kijkt nog een beetje "de kat uit de boom". De juf zegt dat ze het heel goed doet, maar zelf voelt ze zich nog onzeker.
David vroeg laatst aan mij:"Mama, verveelt u zich niet als u de hele dag alleen thuis bent?" Mijn antwoord was: "Nee, hoor ik heb genoeg te doen! Ik moet zelf brood bakken, melk en yoghurt maken en een heleboel andere dagelijkse dingen. 's Middags is Mirjam altijd thuis en het is ook goed als ik nog genoeg tijd overhoud om jullie te helpen met het huiswerk."
Nu weet u gelijk ook een beetje wat mijn bezigheden zijn. Elke week krijg ik hulp in de huishouding van Umonaso. Aferoti helpt me in de tuin en ook komt Iya eens in de 2 weken het gras maaien. In het begin dacht ik, voorlopig doe ik het allemaal zelf wel. Maar als je je dan realiseert dat dat hen de mogelijkheid geeft om hun kinderen naar school te laten gaan, is de keuze snel gemaakt. Eerlijk gezegd ben ik nu ook heel blij met hun hulp en is het ook een goede manier om de taal te leren.

We zijn heel erg blij en dankbaar met jullie medeleven en hopen in de toekomst nog veel meer met jullie te delen.
Hartelijke groeten en in Hem verbonden,

Walter, Ineke, Deborah, David en Mirjam

We vragen uw gebed voor:
- ✓ Dank voor Gods trouw, die Hij op zoveel manieren bewijst.
- ✓ Bidt om wijsheid en inzicht voor Walter als hij nieuwe dingen gaat opzetten.
- ✓ Bidt voor de kinderen, dat zij zich steeds meer thuis gaan voelen.
- ✓ Bidt voor relaties die we hier aan het opbouwen zijn.
- ✓ Bidt voor de mensen van de Anjam taalgroep, dat Gods Woord hun levens zal veranderen.

Giften kunnen worden overgemaakt op girorekening 422772 t.n.v. Wycliffe Com. Verschoor te Bleiswijk.
Adres kantoor: Wycliffe Bijbelvertalers Nederland, Postbus 150, 3970 AD Driebergen ☎ 0343-517444.
Internet: www.wycliffe.nl. Email: wo.netherlands@sil.org